

చందమామ

పిల్లల మాసపత్రిక

DEC. '47

6
3/2

NDAMAMA

Chandamama Dec. '47

Photo by — Marcus Bartley

సినిమా వేషం!

Distributors :

Andhra & Coled : **PREMIER FILMS LTD., BEZWADA.**
Mysore : **RAGHAVENDRA PICTURES, BANGALORE CITY.**

స్రీకృష్ణ సంతానం సహజమైన కోరిక

లోద్ర

దానిని సఫలత నాంధ్రిస్తుంది*

లోద్ర అంతటా వారును

ప్రసిద్ధి కుటరం అమిటి.

మదరాస్

ఒరిస్సా, నై జామ, ఆంధ్ర, తమిళనాడు, పశ్చిమ బెంగాలు, కేరళ, మద్రాసు, మద్రాసు, మద్రాసు, మద్రాసు.

ప్రపంచజ్ఞానం లేనివారు పనికిరాని రోజులివి
ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలను గురించి, భారతదేశాన్ని గురించి, మదరాసు రాష్ట్రాన్ని
గురించి, సమస్త విషయాలూ కరతలామలకంగా మీకు తెలియజేసే పుస్తకం.

ప్ర పంచ ద ర్శి ని

(Andhra Directory & Year Book)

400 పేజీల గ్రంథం నాలుగు భాగాలు మాత్రమే, పోస్టేజీ 0-3-0 లతో
రూ. 4-8-0 యీ శ్రీంధి అక్షరముల ముద్రాకర్తల వంపిలే, "ప్రపంచదర్శిని"
మీరు పొందగలరు.

మేనేజర్ : కథామాల ప్రచురణాలు,

1-5, వీరభద్రనగరి, మైలాపూర్, మద్రాసు-4.

WE
WANT
STAR OF
INDIA!
PENCILS

For Work
On The 1st

AVAILABLE FROM ALL DEALERS

MADRAS PENCIL FACTORY-MADRAS

మదరాస్ పెన్సిల్ ఫ్యాక్టరీ :: మదరాస్

చదువుకోండి

దీక్ష పాటలు 6	కాకీ - సిర్సిరా 31
గుడ్డి పాటలు 8	మా సిల్లలు 32
తెలివికట్టువ కోడెలు 9	నర్సి పట్టుక 33
కోటి - కొంగ 12	శంట్రి కొడుకులు 37
శరదార్థులు 14	రాజాధీనం - దైవాధీనం 41
బండరాముడు 17	అల్లాడికి విందు 44
నక్కదాన 21	కాకమ్మక్క కథ 46
అత్తా కోడళ్లు 25	పోటీ వ్యాసం 51
తెనాలి రామలింగం 27	చందమామ పతిర్ 52

ఇంకా, ఇంకా, ఎన్నో !

సాలు చందా
6-0-0

చందమామ
సిల్లల మాసపత్రిక

విడిప్రతి
0-6-0

గమనిక.

★ 1-11-47నుండి సంక్రాంతి ప్రత్యేకసంచికతోనూ ఆరు రూపాయలు. చందాకాపీలు నర్సిపేట్ ఆఫ్ పోస్టింగ్తో పంపుతాము. మరల మరల కాపీలు పంపబడవు. రు. 2-4-0 ఆదనంపంపితే ప్రతినెలా రిజిస్టర్ తో పంపగలము. చందాసంతృప్తి పుడవారించని పుత్తరానికి జవాబువుండదు. మాదిరి ప్రతి, పీ. పీలు పంపబడవు.

★ చందమామలో సిల్లల రచనలు, పొటోలూ ప్రకటిస్తాము. చక్కని కార్డుపైకా పొటోలు, 0-1-0 రిక్లతో పంపండి. ప్రచురిస్తే తెలుపుతాము, లేనిచో త్రిప్పి పంపుతాము. రచనలతో స్వంత ఆశ్రయ వ్రాసి, రిక్ల అంటిందిక కవరు పంపాలి. ప్రచురించని రచనలు త్రిప్పి పంపుటకు లేదా ప్రచురించే విషయం తెలుపుటకు వీలుంటుంది.

యీ సంగతులు గమనించి పాఠవడండి.

అవసరము : 87, ఆచారపున విధి, మద్రాసు 1

చంద మామ

నిర్జల మానవత్రిక

సంపుట 1

1 డిసెంబరు 1947

పంపుక 6

పాపలూ !

* దీపావళిపండుగ వచ్చింది; పోయింది. మీరు కొన్న ముందుసామానులు రంగుల రంగులతో సుర సుర వెలిగినై; నుసి అయిపోయినై. కాని దీపావళి 'చందమామ' మాత్రం మీ చేతుల్లో ఇంకా వుంది. దాన్ని భద్రంగా వచ్చే దీపావళిదాకా ఉంచుకోండే!

* పోతే ఈ నెలలో ముఖ్యమైన పండుగలేమీ లేవు మనకు. వచ్చేనెల జనవరిలో మన పెద్దపండుగ సంక్రాంతి రాబోతూవుంది. ఆ పండుగకు చందమామ ఎక్కువ పేజీలతో ఎక్కువ బొమ్మలతో ఎక్కువ కథలతో వస్తుంది. మీ చందమామకోసం ముందే జాగ్రత్తపడండి.

★

★

★

ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు

ఉదతలు, ఉదతలు, ఉదతలు, ఉదతలు :

గోడమీద గునగునగున,

కొమ్మమీద గలగలగల,

నాడుతీస్తు,

దాడిచేస్తు,

అయిదు,

ఆరు,

ఉదతలు, ఉదతలు, ఉదతలు :

పెద్దదాల్ల జాబ్బాల్లో.

తొడుకోక కుచ్చుల్లో.

ఏమిపోకు :

ఏమిబడాయ్ :

ఏ, రెనిమిది, తొమ్మిది,

ఉదతలు, ఉదతలు, ఉదతలు :

చెట్టుచివరిదాక వెళ్లి,

ఇట్టే కిందకి మళ్లి,

భయంలేదు,

నయంలేదు,

ఆసరదా ! ఆసందడి :

ఎన్ని ఉదత, రెన్ని ఉదతలు !

ఉదతలు ! ఉదతలు ! ఉదతలు !

ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు
అయిదూ, ఆరూ, ఏడూ,
ఎనిమిది, తొమ్మిది, పాదీ :

మా పెరదంతా ఉదతలు :
మధ్య మధ్య ఒక తొండ :
చిన్న కోళ్లు, కొన్ని పుంజు
లన్నీ ఉన్నాయి.

అక్కరలేకుండానే
కొక్కొక్కోకోయవి చెవిలో
పాదీపాదీ కోడిపుంజు
ఏదీవిస్తుంది.

ఎదురుగా ఎగిరివట్లు
కదలక తల ఊపుతుంది
బండ లాంటి గుండా బహు
మొండి పుటం తొండ :

కిటికీ దాకా వచ్చి,
చటుకున తుర్రోమంటాయ్ :
'ఉదతా,' 'ఉదతా,' అన్నా
'ఊ' అయినా అనవు :
ఉరకలు, పరుగులా, గంతులు :

ఉదతలంటే ఇష్టం :
అమ్మకి, నాకూ, నాన్నకి,
అన్నయ్యకి అందరికీ
ఉదతలంటే యిష్టం, మహాయిష్టం !

అమ్మ : తిమ్మ

అమ్మ : కట్టెలు కొట్టర, తిమ్మా !
 తిమ్మ : కడుపు నొప్పి మా యమ్మా !
 అమ్మ : మల్లతెచ్చకో, తిమ్మా !
 తిమ్మ : మఱి కాస్త మా యమ్మా !
 అమ్మ : పనికిమాలితివి, తిమ్మా !
 తిమ్మ : బాబులు నేర్పిన దమ్మా !
 అమ్మ : పచ్చి దొంగవుర, తిమ్మా !
 తిమ్మ : బ్రతుకుట కిదెవీ అమ్మా !
 అమ్మ : తేరకు మేపము, తిమ్మా !
 తిమ్మ : సేరుంటది మా యమ్మా !
 అమ్మ : కడుపు పెంచితివ్, తిమ్మా !

తిమ్మ : కావలిన దే మమ్మా !
 అమ్మ : పరువు పోదురా తిమ్మా !
 తిమ్మ : సరిగా నుందెవ రమ్మా !
 అమ్మ : సిగ్గులేదురా తిమ్మా !
 తిమ్మ : జీవించే దెట్లమ్మా !
 అమ్మ : భూమికి భారము తిమ్మా !
 తిమ్మ : తామెందుకు మా యమ్మా !
 అమ్మ : మరియా దెఱుగవు తిమ్మా !
 తిమ్మ : మాబ్రతు కింతే నమ్మా !
 అమ్మ : చావగూడదా తిమ్మా !
 తిమ్మ : దేవుడు మరచా డమ్మా !

ఏటా కూ రి వించ్రం

తెలివి తక్కువ తోడేలు

అనగా అనగా ఒకడు. అతణ్ణే ఒక
రావు. ఆరావు పెళ్ళవాడటామనేలేది.
నంకటిమూట భవాన వేసుకొని
పొలానికిపెళ్ళి పని చేస్తుండేవాడు. ఒక
రోజున తొమ్మపైరు కోపి పైడిన్నం
తింటువుంటగా చిట్ట విడోసింది ఒక
తోడేలు నకనకలాడితూ వచ్చి, రావు
తొమ్మనంకటిచూసి "మామా, మామా,
వాడు కాస్త దుచిచూపించుగా!" అని
అడిగింది. రావు దయచంది కాస్త
పెట్టాడు. తోడేలు తు తొమ్మనంకటి
ఎంతో కాగుంది.

"మామా యిది ఎలావస్తుందో
నాకుచెప్పుగా!" అని అడిగింది.

"హింం డిన్నారి-" అన్నాడురావు.
నంకటిమూట తింటున్నది చందమామ తింటున్నది

"డమ్మగానే నంకటి కుప్పవందా
తినొచ్చుడూ" అంది తోడేలు.

"అప్పుడే ఎలా వస్తుంది? తొమ్మ
పైరు పెట్టాడు. ఎదిగివ్వాలి."

"ఎదిగింగనే నంకటి వస్తుంది
కదూ?" అని అడిగింది తోడేలు.

"అంత తొందరివడికే ఎలా?
పొంతం చెప్పనీ. ఎదిగి కురివేసిం
తరువారి మీదోటి పెట్టమనుకున్న.
మీసరివారాన్ని కొంచెం దూరంగా
ఉండేటట్టు చూడాలి."

"అసంగతి నకుచెప్పాలా. ఈగని
కూడా ఆ బాబులకన్నా రానియ్యను.
అప్పుడు వాకు నంకటి తిన్నంత బొడు

కుతుందికదూ?" అని అడిగింది తోడేలు.
నంకటిమూట తింటున్నది చందమామ తింటున్నది

అంతలోనే అతనిని అరవేసేసరికి ○ తెలుగువారికి అతని అరవేసేసరికి
 తన్ను పొట్టెలును చూసి తమ నీలకంఠ తోడేలు తలదాసింది. ముందు
 తీసుకుంది" అని చెప్పాడు.

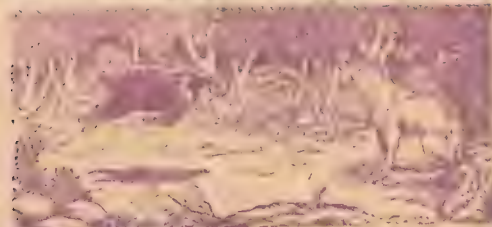
తోడేలు మంచదగ్గరకు వెళ్ళి వాగా
 కొమ్ములు మెంకలు తిరిగి పున్న
 పొట్టెలును పట్టకొని, "కాపు విన్ను
 తనకానికి అనుమతించాడు" అంది.

"అయితే చేప్పేది ఏమింది?
 ఒక్కటి మాత్రం మనం చేస్తాను.
 నన్ను ముక్కలు ముక్కలుగా తొలికి
 వెళ్ళుతాను. వారిత్తి చీల్చుతాను. నోరు
 కాని విన్నుకొంటే నేనే నోన్నోకి చూసి
 నోతాను. నీకు మింగి వదిలూడా
 పువ్వును నీవు తావు." అన్నది పొట్టేలు.

తోడేలు తలదాసింది. ముందు
 కాగ్గతో గుంటిసి, అందులో కాపు
 నిగడదన్ని నోరు పూర్తిగా తెరిచి
 చూపుంది. పొట్టేలు వెనక్కు వెళ్ళి
 వెళ్ళి రయ్యునవచ్చి కాపుమని ఒక్క
 తాగుటాకి పారిపోయింది.

అదెప్పుడో తోడేలుకు స్వప్న
 తప్పింది. గంటపేపువరకు వాని మళ్ళీ
 దానికి స్వప్నదాదా. అప్పుడు దానికి
 దిన్నసంజేహం వచ్చింది. "మితకూ
 దాన్ని తిన్నానాకేదా?" అని.

కాపేపు అబోంది "అయి, అయి....
 తనకాని తిన్నాను" అని చెప్పింది.

కోతిచేత కోతిని చంపి పట్టుకున్నాడు. కోతిని పట్టుకున్నాడు.
 పట్టుకున్నాడు. కోతిని చంపి పట్టుకున్నాడు. కోతిని చంపి పట్టుకున్నాడు.

కోతిచేత కోతిని చంపి పట్టుకున్నాడు. కోతిని చంపి పట్టుకున్నాడు.

కోతిచేత కోతిని చంపి పట్టుకున్నాడు. కోతిని చంపి పట్టుకున్నాడు.

కొంగమ్మ పెండ్లికొడుకే ఎర్ర కట్టిలోకి జంపడానికి అనుమతి ఇచ్చింది.

కోరికగా అలాగే చూకపోయి నడుం ఎరగొట్టుకుంది.

శిశువార్తలు

అనగా అనగా ఒక వృతం. ఆ వృతం ఒక మురిచెట్టు కొర్రలో పెట్టబడినదిగా ఉంది.

ఒకనాడు అది చెట్టు కింద కూర్చోని కాయలు తెంటూవుండగా, సుడిగాలి వచ్చి చిన్న కొమ్మ ఒకటి విరిగి, దానిమీద పడింది.

ఇదివరలో, అప్పుడప్పుడు దానిమీద ఉన్న కొమ్మలు పడిపోయాయి. కానీ, కొమ్మలు పడిపోయినా విరిగి పడలేదు. అందువల్ల, ఆ కొమ్మ పడగానే, ఆకాశం విరిగి తన మీద పడుతూ వుండను కొని, గాభరాతో అక్కర్లుంది

గదా గదా పరుగెత్తడం సాగించింది.

అలా పోతూ వుండగా దారిలో ఒక కోడిపెట్ట దాన్ని చూసింది. చూసి

"ఎక్కడికి అంతగాభరాగా పరుగెత్తుకు పోతున్నావు?" అని వృతతను అడిగింది.

"అయ్యో! ఇంకేముంది! పరుగెత్తు పరుగెత్తు! అప్పుడే ఆకాశం విరిగి ఒక చిన్న ముక్క నామీద పడింది. యిక్కడుంటే మనమీద మళ్ళా పడుతుంది," అంది వృతం, కోడిపెట్టతో.

ఆ మాటలు విన్నవారి కోడికి కూడా గాభరావేసి, వృతంవెంటే దాను కూడా గదా గదా పరుగెత్తడం మొదలుపెట్టింది.

పోతూవుండగా, దారిలో కుందేలు చూసింది, ఆ రెంటినీ, "అంత భయంతో పారిపోతున్నారే ఎక్కడికి విమిటి సంగతి?" అని అడిగింది కుందేలు.

"అయ్యో! ఇంకేముంది! పరుగెత్తు! పరుగెత్తు! అప్పుడే యీ వృతం మీద ఆకాశంపిరిగి పిచిన్న ముక్క పడిందట. ఆ సంగతి అది నాతో చెప్పితే నేనూ

కొప్పురపు నరసింహదేవి

పాతున్నాను. యిక్కడ వుంటే మనమీద మళ్లీ విరిగిపడుతుంది," అంటే కొది, రొప్పరూ.

ఆ మాటలు విన్నవరికి, కుండలుకి కూడా గాభరా వుట్టి వాళ్లతో పడగెత్తడం మొదలుపెట్టింది. మూడూ కలిసి అడవిదగున పాతూ వున్నారే.

పాతూవుండగా దారిలో ఒక బాతు చూసింది. వాటి గాభరా చూసినవరికి, దానికి కూడా గాభరా చెసింది. రెక్కలు టపాటపా కొట్టు కంటూ, తట్టి పడవలాగ నడిస్తూ, పిచ్చి "మి మి మి" అలా పరుగుతుకొని పాతు న్నారా? విమిటి మీ పదా విడి?" అని అడిగింది.

"అయ్యో! ఇంకేముంది! పరుగురు! పరుగురు! ఇప్పు డిప్పుడే ఆకాశం వెరిగి ఒక

చి ముక్క యా వుంటే పిచ్చి పిచ్చి అని అంటూ కొదితో చెప్పితే, కొది నాతో చెప్పితే, నేనూ పరుగుతుకు పాతున్నాను. యిక్కడ వుంటే మళ్లీ మనమీద పడుతుంది ' అన్నది కుండలు బాతుతో, అదంతా విన్నవరికి, బాతుకూడా గాభరాచేసి, తమకూడా వాళ్లతో పరిగెత్తడం మొదలు పెట్టింది.

ఆ నాలుగూ కలిసి ఎక్కడా అగకుండా పారి పాతూ వున్నాయ. పాతూ వుండగా ఒక నక్కచూసింది వాటిని. చూచి "అయ్యో! విమిటి మీ కంగారు? ఎక్కడికి మీ పరుగు! అగండి! అగండి! మిమ్మల్నై! అంత రొడ్డు రొప్పరూ పాతు న్నాను విమిటి సంగతి?" అన్నది నక్క.

"అయ్యో! ఇంకేముంది! పరుగురు! పరుగురు! ఇప్పు డిప్పుడే ఆకాశం వెరిగి యా వుండతిమీద ఒక చిన్న ముక్క పడిందట. అ నంగతి అది కొదితోచెప్పితే, కొది కుండలుతో చెప్పితే, ఒండెలు నాతో చెప్పితే, నాకూ గాభరాచేసి నేనూ పారిపాతున్నాను. యిక్కడ వుంటే పిచ్చిపడుతూ పడు తుండేమా! పరుగురు! పరు గెరు!" అని బాతు నక్క-తో చెప్పింది.

నక్క పక్షున నవ్వి, "పిసి! ఇందుకా మిథయం! నాకేమి కయంలేదు. ఆకా శమేకాదు, యింకా యేది వచ్చిపడ్డా నాకు పరవా లేదు. హాయిగా నా యిల్లు యీ భూమిలో కట్టుకు న్నాను. పడైనా విరిగిపడితే ఇప్పున దాట్లో దూరి

అయ్యో! ఇంకేముంది! పరుగురు! పరుగురు! ఇప్పు డిప్పుడే ఆకాశం వెరిగి ఒక

చావుంటాను." అని గర్భంగా చెప్పింది.
ఆ మాటలు విని "నక్కరావా! చేతుడి
రాగ దెబ్బకావు. మీరూ కరవాళ్ళు.
నీ కరవా కోరాం. ఇస్తే మాకు కూడా
నీ యంత్రో చేతిస్తే నీంతో పుట్టం
పుంటుంది," అని ఆ మాటలూ ఆశీర్వాదంగా
అడిగాయి.

నక్క కడలో తాను పోసిపోయావుంది,
ఆ నాలుగూ దొరికినందుకు. కాని, పైకి
మాత్రం "అబ్బో, నా నక్క చాలా చెన్నది.
ఇంత ఎండిన నీళ్ళేమీ, అంత కన్నా తక్కువ
చూసుకోంది," అని అంది. పోవం!
నాలుగూ పిలిచుకున్నాయి. అయినా చేసేదే
ఏమిటి? నక్క పిలిచే మాటలు అంతా
కొన్నాయి. అప్పుడు నక్క అదేమిమీద
అబ్బుకున్నాగా అంది, "నీరీ! రండి!
నీరీ! రండి! చూస్తూ చూస్తూ నీ నక్క
ఎలా కాచుకుంటు? కట్టలు ఎదిరినా
ఎత్తమి." అని చరకగా అగ్గరించి కర
సారంగంలోకి తీసుకుపోయింది.

ఆ రోజునూ యారోజునూ ఆ కరవాళ్ళు
అయిదికిరాగా ఎవ్వరూ చూడలేదు.

జిల్లా కలెక్టరు కార్యాలయం, హైదరాబాద్

ఉండాలి యీ ఉండాలి

వి. యన్. ప్రసాద్, నల్లూరు.

ఇంటికి దొడ్డి
ఎత్తగి గడ్డి
బ్యాంక్‌కి మట్టి
ఉండాలి యీ ఉండాలి.

పాటాకి ఇంట
పూటాకి సొంత
మరియికి తెంత
ఉండాలి యీ ఉండాలి.

చేనుకి మంట
అటాకి బంట
బాటికి గుంట
ఉండాలి యీ ఉండాలి.

ఇంటికి తలుపు
చిల్లకి పులుపు
గొడ్డుకి బలుపు
ఉండాలి యీ ఉండాలి.

సయోగికి సుటు
పోలీ సుటు
దొర అకి సూటు
ఉండాలి యీ ఉండాలి.

ఇంటి గెలిచి రచ్చగెంచుమని చెబు
తారు. నారాగా చిన్నతను నుంచీ
ఇందో అందరిచేతా మెచ్చిరాయరా.
రిట్టా తినేవాడు ఇంటి గెలవటం చాలా
కష్టం. ఇందో వాళ్ళు తమ అభిప్రాయాలు
మాదుక్కోరు. మన ప్రవర్తనను బట్టి
కూడా వాళ్ళు అభిప్రాయాలేర్పరుచు
కోరు. వాళ్ళ అభిప్రాయాలనుబట్టి మన
ప్రవర్తన ఏర్పడుతుంది. మన పెద్ద
వాళ్ళు మనని బుద్ధివెడవడంగా చూస్తే
బుద్ధివెడవడగానే ఉంటాం. తెలివి
గలవాళ్ళుగా చూస్తే తెలివితేటలు సంపా
దించుకుంటాం. అబద్ధాలతోడుగా చూస్తే
అబద్ధాలే అవతాం.

బడిలో అట్లాబాడు. ఏకారణం
చేరనైనా బడిలో మనకొక పేరు
వచ్చినా, మనం కష్టపడి ఆపేరు
మాపుకోవచ్చు. ఒకవేళ పేరు పోక

పోయినా, ఆపేరును గురించిన అవి
ప్రాయం మారిపోవచ్చు. అయితో
క్లాసులోకి వచ్చార నన్ను చాలామంది
విద్యార్థులు గెలవడంగా చూడసాగారు.
నన్ను బందరాముదని పిలిచేవాళ్ళు
కూడా ఆపేరు గొప్పగానే చూసేవాళ్ళు
గాని. హీనతగా చూసేవాళ్ళుకూడా.
బందరాముదంటే పట్టుదల కలవాడనీ,
రైర్యం కలవాడనీ, చుంకనగా చూస్తే
ఉరుకునేవాడు కాదనీ బడిలో అర్థం
వచ్చేసింది.

అయినా ఇంటిదగ్గర మటుకు నా
కిర్తి ఏమీ పెరగలేదు. ఇంటిదగ్గర
నేను ఎప్పటి బందరాముడ్డే. బడిలో
నాకుందే తెలివితేటలన్నీ బడిగేటు
దగ్గరే మాయమయ్యేవి. బడిలో చక్కగా
వప్పగించే పాతాళే. మా నాన్నదగ్గర
వప్పగించడోతే రప్పుపొయ్యేది. బడిలో

చందమామ ప్రకాశం

రైటగా చేసేక్కెరే మానన్నదగ్గర
చేస్తే సరిగా వచ్చేవికావు.

“మీరముడు చిటిలో చాలా తెలివి
గా ఉంటున్నాడు” అని మానన్నతో
ఎవరైనా చెబితే, వెంటనే మానన్న
“వాటిమొహం! వాటికి బోస్ ఎందుకు
మాడ్డు చిత్తున్నారో? కాపీ కొడు
కున్నారో ఏమో! వాటికి రెండు ఎక్కం
కూడా సరిగారాడు. వట్టుమని రెండు
బంతులు తప్పులేకుండా చదవలేడు.”
అని ప్రదారం చేసేవాడు.

మా అమ్మకూడా ఇటుగుసొచ్చు
ఇళ్లవాళ్ల దగ్గర ఇటువంటి మాటలే
అనేది. అందుకే చిటివాటిరి ఇంటికి

○ వస్తే నేను ఎప్పుడీ బంతువాముకుగానే
ఉండేవాళ్ళే. నన్ను గురించి మా చుట్టూ
వక్కావాళ్ల రెవరికీ అవినీప్రాయం
మారలేదు.

మా యంటవక్క నందులో ఏమీ
అనే కుర్రవాడిన్నాడు. వాడు నాకన్న
మూడు నాలుగుగేజుచిన్న. వాణ్ణి
కిందటి సంవత్సరం చిటిలో పోతారు.
కాని వాడు చిటిపోతాడు. చిటిపోతే
మేష్టకు కొడితాడని వాళ్లమ్మకు భయం.
చిటిపోకపోతే చెక్కిపోతాడని వాళ్ల
వాన్నకు భయం. చిటిపోతూనే పిల్లి
వాడు సరిగిపోతాడని వాళ్లమ్మకు
భయం. చిటిపోకపోతే ఇకర పిల్లి
ంతో అల్లపి పిల్లలగా తిరిగి తిరుంవాట్లు
నేర్చుకుంటాడని వాళ్ల నాన్నకు భయం.
ఈ ఇద్దరిమధ్యానికి నేను ఎటు
కాకుండా చెక్కిపోయానాడు. సంవత్సర
మల్లా చిటిపోతే నా సరిగా అయిదు
బట్టారా లేదు. రోజూ ఏడుస్తూ చిటికి
పోవడమే. వాటికి ముద్దురులే భయం.
చదువంటే భయం. పుస్తకాలంటే
భయం. చిటిపోతే భయం. అందుకే
వాటికి చిటిపోతాడని. ఒకరోజు ఐం

చందమామ

◎

వంశాన విడిచిపెట్టెనాడు. రెండోనాడు
రానీ రండులస్త్రీ పెట్టెనాడు. మూడో
నాడు అర్జునాక్షస్త్రీగాని పెట్టెనాడురాడు.
నాలుగోరోజు ఆదాయప్పినా అది
పట్టుకుని ఎక్కడికోపెట్టి గోరిలూ,
కర్రాడిల్లా అదేవాడుతప్ప విడిచిపెట్టెనాడు
పెట్టెనాడు కాదు.

వాటి చదువుకురించి రోజూ వాటి
లమ్మ నాన్నా పోట్లాడుకునేవారు.
"వాటికి చదువురాదు, రాదని వంతులు
కొడుతారు. రానివాటికి కొడికే పట్టుండా;
చదువులేకపోతే పీదాపాడయిరి. నిష్కా
రణంగా పిల్లవాళ్ళకొట్టి చంపుతామా?"
అనేది తల్లి.

“ఇట్లాగే అభ్యుదయ వాసి
అనునది నరకం చెప్పుటవలనా వాత
కాకుండా పోయింది. అతనివలన గొడ్డ
గాస్తావో, అడుక్కురింటావో!” అనే
వాడు తండ్రి.

ఈ పోట్లాటలు చూసినదాస్త్రీ సీమకు
చమిపంటే తినుచుదాస్త్రీ అయిందిగాని
తగలేదు.

చంద్రావతారము

ఇట్లుగలగా నీను వాతో సావాసం
ప్రారంభించాడు. దాక్షునినను బిల్లి
వెళ్లేదాదా మాయుబోనే ఉంటేవారు.
సాయంకాలం బిలి వదిలివెళ్లిన తర
వాత నాతోలిసిగి నీకటివర్షాక ఇంటికి
పోయ్యేవారు. వాడుమరుగు బిలి
నూరిగా మానేగాడు.

ఏను చదివినాడనే దాదాపు
మృతి లేకపోయింది. నాది నాకోరికి
చెప్పిస్తూన్నాడనే దాదాపు.

“తెరగక, తెరగక ఆ దింపరాము
డితో తిరుగుతావుటా!” అని అనిప

సీనును కోప్పగించి, తనకొడుకు చాలా బుద్ధిమంతుడైవట్టా, నేనువాళ్ళ చెక గొట్టుతున్నట్టా అందరికీటీ చెప్పింది. మా అమ్మ నతో. "నువుకెడిందిగాక వాళ్ల సీనునుకూడా చెకగొట్టు తున్నావా?" అన్నది.

ఎవరెన్ని చెప్పినా సీను నాసావానం వొడలేదు. వాడు ఐడికిపోవటానికికూడా వొప్పుకున్నాడు.

"నువు ఐదరాముడి స్నేహం మానితే ఐడికిపోయినంతవరం," అన్నది వాళ్ళమ్మ. సీను నాన్నమటుకు సీనుతో మాపుచూసి చాలా సంతోషించాడు.

సీను చాలా శ్రద్ధగా ఐడికి పోసా గాడు. వాడికి చదువుకూడా బాగా వస్తున్నదని బడివంతులు చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు. నందత్తురంలోరాని చదువు మూడునెల్లెల్లో వచ్చింది. కాం

క్ష కోన్నాడు. అదికూడా నెలరోజుల్లో చదివి పారేశాడు.

సీను ఇప్పుడు చాలా మంచికిల్ల వాడు. వాళ్ళ అందరూ మెచ్చుకునే వాళ్ళే. వాళ్లమ్మకూడా, "మావాడు ఐడికి పెళ్లటం మొదలుపెట్టి ఆ ఐదరాముడి స్నేహం తగ్గించిన తరువాత చక్కగా బాగు పడ్డాడు, లక్షలుగా చదువుతుంటు న్నాడు," అని అందరికీటీ చెప్పింది. సీను నాన్నమాత్రం మూడు రూపా యలుపెట్టి నాకొక ఛాంబెన్ పెన్ కొని పెట్టాడు.

నన్నుగురించి ఎవరేమనుకున్నా నా కిప్పుడు విచారలేదు. రాని పెద్దవాళ్ళు చిన్నవాళ్ళ నర్తంచేసుకుంటే చిన్నపిల్లల టీవికాలు ఇంకా సుఖమయంగా ఉంటాయి. అండవల్లి చిన్నపిల్లల తెలివితేటలకూడా త్వరగా ప్రెకొస్తా యంటాను. వీరామాట ఓప్పుకోదూ :

[అయిపోయింది]

విత్తుల మూర
నాళ్ళ మోస

బ్రాహ్మకు రస అల్లవైన సక్కదామ
దగ్గరికి వెళ్లి, "మధు, పాన, నీ భర్తమూ
అందూ నాకు రత్నాల చావిచ్చు చెట్టు
ఇచ్చావే గానాలో ఆ రహస్యం చెప్పక
పోయి. నన్ను పెట్టి కమహారి కలిసి
చాలా వ్రాసాడేగాదు. మళ్ళీ ఎప్పుడొకటి
మేమంతా తిండికి అల్లాపవారి పనియిది.
నీకు పుణ్యం ఉంటుంది, మాకు రత్నాలూ
మధు, కెరఫులూ మధు, యింత తిండికి
లోపలేనుండా చెప్తూ!" అని చిత్రమాచు
కున్నాడు.

నక్కలవ అబోచించి, "మీకు విలువ తెలియని ఉపకారం చెప్పుటం నాదేశమై, ఈ సారి ఈ చట్టపక్షికుపాంది, దీని మూల తెలిచినప్పుడూ మీకు కావలసిన ఆహారమూ, వంటకాలూ సిద్ధంగా ఉంటూ ఉంటాయి." అని మామగారికి ఒక చట్టి ఇచ్చింది.

ద్రావ్యము సుతేపించి ఆ చట్టి వట్టు
కుని ఇంటికి వెళ్ళాడు. చట్టి మూత తెరచి
గానే అందులో కమ్మగా తమరయిన
క్రికె బంతి కనిపించింది.

నూరలూ, పప్పునూ, పప్పునూ, పప్పునూ
నిద్రంగా ఉన్నాను. గ్రామీణి నుంచానని
అకలిబాధ తీసింది.

కొంతకాలం గడిచాక బ్రాహ్మణి భార్యకు ఒక ఆలోచన తట్టింది.

"మనకు రిసప్షను ఒకరికి పెట్టించి లేదు. అట్లందినా చదువుల్లో మనసిందక రించి చొరగింది. ఇప్పుడైతే నలుగురిని పెలుచుకుని ఇంత అన్నదానం చేసుకోక పోలే ముందు బస్సుకు పట్టువట్టా? వందలా, మూలా? అని చీకీ చూడండి!" అని తన మొనరించిన హాసంతో భోజనానికి పిలిపించింది.

పేద బ్రాహ్మకు ఊరందరికి సంతర్పణ
చేస్తున్నాడంటే అందుకే ఆశ్చర్యం కలి
గింది. ఈనూతన జగ్గరకుంచి తెరగా
తించామని వచ్చాను. పొయిలో నివృ
తామెయ్యకుంటా చచ్చి మూలకిని ఊరంద
రికి ప్రశసాపేతంగా ఎక్కిచెక్కినట్టు
తెలిపిస్తాడు బ్రాహ్మకు. అంతకాక
వచ్చిన అతిమలందరికి చచ్చి మహర్షు
నామ

చెప్పి, దాన్ని తనకిచ్చిన తన అల్లుడి గొప్పతనంకూడా వెనక్కు అందరిముందూ పోగదాదు.

బ్రాహ్మడి సంకర్షణలో భోజించిన వాళ్లలో రాజుగారింట భోజనాలుచేసిన గొప్పవాళ్లన్నారు. వాళ్లు రాజుగారిదగ్గరికి పోయి, "మహారాజా, ఏమని చెప్పండి!

మనఉళ్ళో ఉన్న ఒక పేదబ్రాహ్మడివల్లించిన ఒక చట్టిఉంది. దానిమూలక రీతిసమ్మతంగా అందులోనుంచి అల్లికద్దుతయైన వంటకాలు వస్తాయి. వాటిమొందు నీల భీమ పాకాలెందుకు? అది నలుంగా తమ భోజన ప్రభువులవల్లించిన అందదగిన చట్టిగాని పెద బ్రాహ్మడివల్లించిన అందదగినది కాదు. ఆ బ్రాహ్మడు రాజు సంకర్షణలు చెయ్యగలడు. అప్పుడు మీవంటలని నెవరు వస్తారు?" అని చెప్పారు.

రాజు వాళ్లమూలకు వెంటనే సమ్మత బ్రాహ్మడి యింటకి వచ్చిన చూడడానికి వ్యయంగా బయలుదేరి వెళ్ళాడు. తాను

విన్నదానిలో అబద్ధం ఏమీ లేదని తెలుసుకుని రాజుగారు తన వాళ్లచేత బ్రాహ్మడి చట్టాని తనవెంట తీసుకు వెళ్లాడు.

మళ్ళీ బ్రాహ్మడు యథాస్థితికి వచ్చాడు. రెండోపూట తిండికి లేడు. ఉళ్ళోవాళ్లను సంకర్షణ చెయ్యమన్నందుకు భార్యను తింటాడు. భార్యమూ, పిల్లలందుకు తనను తాను తిట్టుకున్నాడు. ఇంకో అందరికి ఈ విషయం తెలిసేంది. "నన్ను గొప్పగా అందరికీ విందుచేశాడు. ఇవాళ మింగమెంట్ లేదు!" అని అందరూ బ్రాహ్మణ్ణి చూసి నవ్వుకుంటున్నారు. ప్రపంచానికి కృతజ్ఞతలేదు.

తప్పిదిలేక బ్రాహ్మడు మళ్ళీ అల్లుణ్ణి వెళ్ళుకుంటూ బయలుదేరాడు. నక్క బావ దారిలో బ్రాహ్మణ్ణి కలుసుకుని సమాచారమంతా పో, "మీమీగానూ, మీకోంటె వెళ్లి బ్రాహ్మణ్ణి నే నక్కదా చూచితిరు. తనబానిసింట ఉన్నప్పుడు నెమ్మదిగా ఉండక మీకి సంతర్పణలూ, గొప్పలూ ఎందుకు? అయినదేదో అయిపోయింది. ఈసారి ఇంకోచట్టి ఇచ్చాను. దాన్ని పట్టుకొని, మీకు అవకాశమిస్తాను. వాళ్లందరినీ కలిపి మీ సొమ్ము రాబట్టుకోండి. ఈ చట్టిలో లాదాకా త్రా ఉన్నాయి. మూతలని నవ్వుతట్లా అది పైకివచ్చి మీరు కట్టి

చంద్రమామ

వెయ్యమన్నచాదిసి కట్టివేసి కొవతాడు, అని చెప్పింది నక్కబావ.

బ్రాహ్మణుడు చట్టని మూలన పెట్టుకుని విధిలోనుంచి వస్తూ కనపడ్డచాదితోనట్లా, "ఒక చట్ట పోతే ఇంకే చట్టం అని చెబుతూ ఇల్లు చేరుకున్నాడు. మున్నాడు బ్రాహ్మణుడు మళ్ళీ తిరుగుతూ రిగిసి, "మీరులా మాయం టి దయచెయ్యాలి. మా కొత్త చట్ట ప్రభావం చూసి తిరుగుతూ రిగిసి చెప్ప నలవికాదు," అని పిలిచివచ్చాడు.

వెనకటిలాగే తిరుగు బ్రాహ్మణుడింటి వచ్చాడు. బ్రాహ్మణుడు అప్పుడు అందుకుని

రాజాగారివలె వచ్చాడు. అందరూ మంత్రులుతీరి కూర్చున్నారు. రాజాగారికి ఉన్నతాననం చేశారు. బ్రాహ్మణుడు చట్ట తెచ్చి మధ్యపెట్టి చూడతీరి, "అందరికీ తిన్నన్ని వద్దించు!" అన్నాడు. వెంటనే చట్టలోనుంచి అంతలెని తాది. ఒకటి వచ్చి అందరినీ గట్టిగా కట్టిపెట్టి. కర్ర వచ్చి ఒక్కొక్కరినీ చట్టపట్టి కొట్ట పొగింది. అందరూ కుయ్యో ముర్రో అని విడవసాగారు.

రాజాగారి వంతు వచ్చి నవ్వుడు బ్రాహ్మణుడు, "నా చట్ట నా ప్రాప్తివా?" అని

అదిగాదు. వెచ్చురావధు తట్టుకోలేక రాజుగారు వెంటనే తన భటులను పిలిపించి చట్టి బ్రాహ్మడికి ఇచ్చిందాడు.

సెల్లమరువచ్చింది. కర్రను మామిడిగానే సెల్లి పై ప్రాచీనము పైకెక్కినాయి. "నా రత్నాల రాసులన్నీ నాకు తిరిగి ఇచ్చివేస్తావా?" అన్నాడు బ్రాహ్మడు. సెల్లి "కాదు" అని చెప్పింది. కనుక సెల్లిని తన బ్రాహ్మడు ఇచ్చింది తనను బ్రాహ్మడుగా చేసుకున్నాడు. తన బ్రాహ్మడుగా చేసుకున్నాడు కూడా బాగా బుద్ధి చెప్పాడు.

బ్రాహ్మడి కథలు కలెక్షన్లు. ఇప్పుడు బ్రాహ్మడు పూరినది సెల్లి అంతటా మునిసి అప్పటికప్పుడు సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు.

అయితే బ్రాహ్మడి ఒక అనుమానం కట్టింది. "మనకు అంతా తన చేసిన అల్లుడు సామాన్యమైన కర్మ కాదు. అందులో ఏదో రహస్యం ఉంటుంది. అదే మిటో తెలుసుకుందాం." అని బ్రాహ్మడు తన సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు. తన సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు.

సెల్లి బాధ ఉంటున్నది ఒక రహస్యమైన గుహ. బ్రాహ్మడు సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు.

అక్కడికి వెళ్ళాడు. అప్పటికే తన ఇల్లు తెలియకుండా దానిపై తన సెల్లి బాధను ఇప్పుడు తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు. సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు.

గుహలోని పెద్ద భవనం వుంది. అంతటా సెల్లిని వెలుగుతున్నాయి. సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు. సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు.

అయితే సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు. కదలాడు సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు. అతనిక రాజకుమారుడు. అతనికి సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు. సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు. సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు.

అంతటా సెల్లిని తన సెల్లిగా చేసుకున్నాడు. కథ కందికి వెళ్లింది మనం ఇంకా కథలు.

శ్రీమద్భగవద్గీతా

అనగా అనగా ఒకడుతో
ఒక పెద్దమ్మ ఉన్నది.
అమెకు ఒక్కడే కొడుకు.
అతనికి యుక్తవయస్సు
రాగానే మంచి అందమైన
మయిన పిల్లను చూసి పెళ్లి
చేసింది.

కొంతకాలం పోయిన
తరువాత కొడలు కాపరాని
కొచ్చింది. అప్పుడు కొడలు
అత్తతో అన్నదిగదా "అత్తా,
అత్తా! నీ కొడలు కాపరాని
కొచ్చింది గదా! యిక
నువ్వు చచ్చిపో అత్తా.

యింటివసులన్ని నీ కొడలి
నైన నేమి చూచుకుం
టాలె" అని. అప్పుడు అత్త
"ఒసే, నీకడుపున ఒక్క
కాయ కాస్తే చూసిపో
దామనిఉండే అన్నది.
యిక కొడలు చేసేదిలేక
"ఒసే యీ మునలిముండ
వడిచావ" అని మనసులో
తిట్టుకుంది.

నరే కొంతకాలము బరి
గిన తరువాత పెద్దమ్మకు
ఒక మనమడు పుట్టాడు.
అప్పుడు కొడలు అత్తతో
"నాకు కొడుకు పుట్టితే

చూచావుగదా! యిక
చచ్చిపో అత్తా" అన్నది.
అప్పుడు అత్త "కాస్త వాడి
ముచ్చట్లు చూడవద్దుటే.
వాడిని బట్లో వేసిన తరు
వాత పోకాలె" అన్నది.

కొంతకాలానికి మన
వద్ది బట్లో వేగారు. అప్పుడు
అత్తని కొడలు పొమ్మంటే
అత్త అన్నదిగదా "కాస్త
వాడికి దంజప్పాగు వేసిన
తర్వాత పోకాలె వే"
అంది.

శేఖర్, మారీసుపేట, తెనాలి

కొంతకాలానికి మనవ
డికి వకుగుకూకాచెసారు.
అప్పుడు కొడలు పొమ్మంటే

అత్త "కాస్త వాడ్ని చిక
యింటివాడ్నిచెస్తే చూసి
పోతానె" అని పాట
చెప్పింది.

కొడలు కొడుకుకు
తొందరగా పెళ్ళిచేసి
"గడ పోదా, అత్త!" అని
అడిగింది.

అప్పుడు కొడలితో అత్త
"కాస్త మనవడూ, వాడి
పెళ్ళామూ కలిసి కావరం
చేస్తూంటే చూసేలాచే" అన్నది.

సరే కొంతకాలానికి
మనవడి పెళ్ళామూ కావ
రానకొచ్చింది. అప్పుడు
కొడలు పొమ్మంటే అత్త
"నీ కు కూడా కోడలా
చ్చిందిగదే. ఇంటిపనులు
అది చూస్తుంది రేవే.
నువ్వకూడారావే యిద్దరం
పోదాము" అన్నది.

అప్పుడు కొడలికి పెద్ద
చిక్క వచ్చింది. యిది
తప్పించుకోవడం ఎట్లాగా
అని అలోచించి అలోచించి
చివరికి పోయి అత్తతో దొంగ
విడుపు విడుస్తూ "అత్తా
అత్తా, నీవు పోతానంటే నా
కడుపులో గుబుగుబు లాడు
తున్నది, విడుపువస్తున్నది.
నీవు పోవద్దులే అత్తా" అన్నది.

అత్త మునిముని
నవ్వులు నవ్వుకుంటూ
మనస్సులో తన తెలివికి

మెచ్చుకుంటూ "నలెలేవే
మరి నేవుంటే నాకు చాకిరి
చెసేవాళ్ళు ఉండద్దా.
నువ్వు నేను చెప్పినవన్నీ
నాకుచెప్తానంటే ఉంటా"
అన్నది. అప్పుడు కొడలు
మనస్సులో "అమ్మయ్య
బ్రతికాను" అనుకుని
అప్పటినుంచి అత్త చెప్పి
నట్టిలా వింటూ ఉన్నది.

తెనాలిరామలింగం

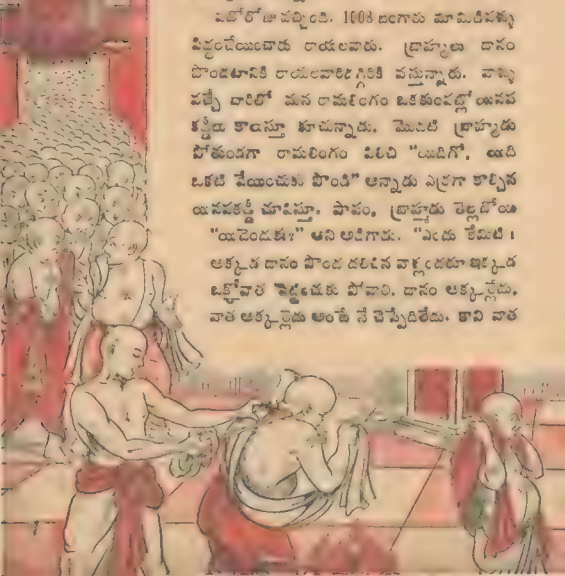
తాని చదివిన మాటలను అంత
 వాంఛించి, ఎలాగైతే కావాలి అంత
 తోర్పు కల్పించి రాయడము జేస్తో
 ఉన్న మామయ్యను వెన్నెని పేరు
 వాడునుమాటలతో అడిగిడు. కాం
 గాని కామరే మామయ్యవచ్చు ఎక్కడ
 కొడుకుతై? వాని తిరిగి తిరిగి ఒట్టి
 చేతుతో తిరిగి వచ్చాడు. వాణ్ణచ్చే తి
 రాయంవారిత్తల్లి కాస్తా చనిపోయింది.

"తనకు నానెట్టి పని కోల్పోనా
 తప్పకపోయినా గా" అని వాడుకు
 వారు వివాదంగా ఆలోచిస్తూ కూచు
 న్నారు. అప్పుడు వారిలోంచి ఒకరు
 పోయినా పనియే... పట్టిపెట్టు
 "పేరినదాడు అంటూ వివాదాన్ని
 వదిలేసి, కాస్తా, రైలు ఆటనుండి
 పువ్వు పోయినా పనియే... ప్రాప్త
 వారు అలాగే పొందినట్లు దానం
 చెయ్యవచ్చు. దానివల్ల పడు తల్లి
 గారి మునుగుతో కోరిక పడుతుంది.
 అప్పుడు వారికి గుణగుణుడి" అని
 సలహాచెప్పారు. సరే వాళ్ళి కంటే
 ప్రధానం పోలోలోన లావానా చెయ్య
 టానికి అమ్మినిస్తూగావుంచమని రాయం
 వారు అస్సానంలో చెప్పారు.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

రామలింగునికి ఈ బ్రాహ్మణ రాయలవారిసొమ్ము
లేంగా రావెయ్యాలని ఈ సలహా యచ్చారని చలా
ట్రోడం వచ్చింది. ఎలాగైనా వాళ్ళకి తగిన శాస్త్ర
వెయ్యాలను కున్నాడు.

ఎటోరోడా వచ్చింది. 100కి బంగారు ముడిపివళ్ళు
పిచ్చందేయించారు రాయలవారు. బ్రాహ్మణులు దానం
పొందటానికి రాయలవారికిగ్గరికి వస్తున్నారు. వాళ్ళు
వచ్చే చాలిలో మన రామలింగం ఒకకుంపట్లో యనవ
కట్టియ కాంస్తూ కూచున్నాడు. మొదటి బ్రాహ్మణుడు
పోతుండగా రామలింగం పిలిచి "యదిగో, యది
ఒకటి వేయించుకు పొందే" అన్నాడు ఎర్రగా కాల్చిన
యనవకట్టి చూపిస్తూ. పాపం, బ్రాహ్మణుడు తెల్లబోయి
"యదెందుట?" అని అడిగాడు. "ఎందు కేమిటి!
అక్కడ దానం పొంద దలిచిన వాళ్ళందరూ ఇక్కడ
ఒక్కోవార వేళ్ళెడుకు పోవాలి. దానం అక్కర్లేదు.
వార అక్కర్లేదు అంటే నే చెప్పేదిలేదు. కాని వార

పెట్టించును పోతేగాని మీరు మామిడిపండు చాను
ఇవ్వరు. తర్వాత మియ్యం" అన్నాడు.

ఇది విన్నదికి బ్రాహ్మణ కంఠంకి చాలా అక్కర్లం
వేసింది. చూస్తూ చూస్తూ వాతలు వేయించు
కోటానికి వాళ్ళకి మనసాపురేడు. కాని బంగారు
మామిడివళ్ళ అళివల్ల అంతా ఒక్కొక్కరే ఒక్కో
వాత వేయించుకుని ఆ వాతలు కనపడకుండా ఉత్త
రీయాలు కప్పకుని రాయలవారి దగ్గరికిపోయారు.

వాళ్ళల్లో ఒక దురాసపోతు రామలింగం చెవిలో
"నాకు రెండు దయచేయించాలి" అని కోరాడు.
"నరే అలాగే కానివ్వ" అంటూ రామలింగం ఆ
బ్రాహ్మణికి రెండువాతలు పెట్టి వంపించాడు. అతనూ
రాయలవారి దగ్గరికిపోయాడు. అందరితోపాటు రాయల
వాడు ఈ బ్రాహ్మణికికూడా ఒక బంగారు మామిడి
పండు యిచ్చాడు. పాపం బ్రాహ్మణుడు, తను రెండు
వాతలు వేయించుకున్న సంగతి రాయలవారికి తెలియక

అంతకు ముందును, అంతకు ముందును
ఒకపంథే యిచ్చాకనుమని పై పుత్తి
నీయం తీసి వెనువారలా చూపిస్తూ
రెండువేళ్ళు చూపెట్టాడు.

'ఈరెండు వారలేమిటి?' అన్నారు
రాయలవారు.

"చిత్తం, రామలింగంగారి దయ.
నాతోట ప్రజలకు వెనువారలావేసి
వెనువారు చూసి రెప్పలేదున్నాయి."

అన్నారు. రాయల వీరికి సోనవట్టా
కోడలు అయినా కుమారుడు. "నీ కింక
ఆ రామలింగాన్ని" అని భటుర్ని
సంపించారు.

రామలింగం రామలింగం నుండి
విచ్చి నెలకొట్టాడు. రామలింగం "చాచు
వారలకు చెప్పమని చెప్పి వెళ్ళాడు
నీకు" అని అడిగారు.

"ఒకటా చెప్పలేను. చూడక్కర్లే
మీరు చూడక్కర్లే చూడోయ్యింది. ఆమె
చూడక్కర్లే చూడోయ్యింది, చూడోయ్యి
చూడోయ్యి 'నామన, నాకు వారలన్నా
రెండు వారలకు చూడోయ్యి' అనిచోయ్యి.

○ అంతకు ముందును, అంతకు ముందును
నరేగవా నని నేను కట్టికొచ్చాతి తెచ్చే
లోపలనే ఆమెగారు చివరేయింది. నా
తల్లి ఈ అమెతోయ్యి. తీర్చిలేకపోయి
నాకును నేనెంతో చివరిస్తున్నాను.
ఇంతలో వీరినవారి చిల్లగారు చని
పోతూను. వారి తొలి తోయ్యి తీర్చ
చూసి చూడోయ్యి వాని ప్రజలకు
చూడోయ్యి గొప్ప అమె అయ్యింది.
అంతకు ముందును, అంతకు ముందును
నాకు చూడోయ్యి చూడోయ్యి గొప్ప అమె
అయ్యింది. అంతకు ముందును, నేను
చూడోయ్యి వారల వారల అయ్యిపోయింది
ఈ ఆ అమె అయ్యింది చూడోయ్యి
అన్నారు రామలింగం.

రాయలవారికి బ్రాహ్మలు తనను
చూడోయ్యి చూడోయ్యి చూడోయ్యి
చూడోయ్యి. రామలింగం రెప్పకి చాలా
సంకోషంకూడా కలిగింది. చూడోయ్యి
పొందిన బ్రాహ్మలందరిచేతా చూడోయ్యి
చూడోయ్యి. అని రామలింగానికి చూడోయ్యి
మానంగా యిప్పించారు.

ఒకనాడొక కాకి ఒక విచ్చికా కలిసి పాయనం వండుకున్నాయి. స్నానం చేసేవల్ల పాయనం కిందా ముచ్చడ విచ్చిక, విచ్చిక పోయి తన కొలనులో స్నానం చేసింది. కాకి కూడా అందులోనే స్నానం చెయ్యబోతే ఒప్పుకోక, "దుప్పికొమ్ము తెచ్చి నీ కొలను నువ్వే తవ్వకో," అన్నది విచ్చిక.

వండుకున్నాము. విచ్చిక తన కొలనులో నన్ను స్నానం చెయ్యవద్దన్నది. కొలను తవ్వకోదానికి దుప్పి కొమ్మిస్తానన్నది. దుప్పి కివ్వటానికి కానిని పారెయ్యుచు?" అన్నది.

"నాకు ఇంత పచ్చిగడ్డి తెచ్చిపెట్టు, పాలిస్తాను," అన్నది ఆవు.

కాకి పాలానికి వెళ్లి, విచ్చికా నేనూ పాయనం వండుకున్నాము. విచ్చిక తన కొలనులో నన్ను స్నానం చెయ్యవద్దన్నది. కొలను తవ్వటానికి దుప్పి కొమ్మిస్తానన్నది. ఆవు దుప్పికి పాలిస్తానన్నది. అవుకివ్వటానికి కాస్త గడ్డి

కాకి దుప్పిదగ్గరికి వెళ్లి, "విచ్చికా నేనూ పాయనం వండుకున్నాము. విచ్చిక తన కొలనులో నన్ను స్నానం చెయ్యవద్దన్నది. కొలను తవ్వకొంటాను. కాస్త నీకొమ్ము ఇయ్యుచు?" అని అడిగింది.

"నాకు ఆవుపాలు తెచ్చి పెట్టు, కొమ్మిస్తాను," అన్నది దుప్పి.

కాకి ఆవుదగ్గరికిపోయి, "విచ్చికా నేనూ పాయనం

ఇవ్వచు?" అన్నది.

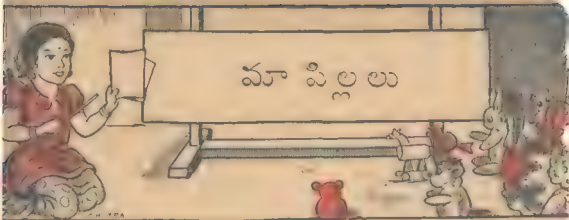
"చాలానే ఇవ్వాలి. పారతెచ్చి తవ్వకో," అన్నది పాలం.

కాకి కమ్మరివాడిదగ్గరికి పోయి, "విచ్చికా నేనూ పాయనంవండుకున్నాము. విచ్చిక కొలనులో నన్ను స్నానం చెయ్యవద్దన్నది. కొలను తవ్వకోదానికి దుప్పి కొమ్మిస్తా

నన్నది. ఆవు దుప్పికి పాలిస్తానన్నది. పాలం ఆవుకు గడ్డియిస్తానన్నది. గడ్డి తవ్వకోవటానికి పారెయ్యుచు?" అన్నది.

"పారెయ్యిస్తానుగాని కాస్త నా కొరిమి ఉది పెట్టు," అన్నాడు కమ్మరి. కాకి కొరిమిఉదోయి అందులోవది చచ్చిపోయింది.

విచ్చిక పాయనమంతా బానే తినేసింది.

గోపాలకృష్ణమ్మ గోపల్లవెలుగు
 మా చిన్నకృష్ణమ్మ మా కళ్లవెలుగు
 చక్కచక్కనవాడు, ఎదుపుకుంటాడు
 అల్లరిచేస్తాడు, అడుకుంటాడు
 ఈరెళ్లవస్తేను ఈరికేరాడు
 పాపాము కొక్క అప్పచ్చితేస్తాడు.

శ్రీరామచంద్రుండు శిరిమంతండు
 వీరాధివీరుడై విరిసిల్లినాడు.
 మాయంటనున్నాడు ఒండరాముండు
 విల్లరిందరిలోన విరుడేవాడు.
 అమ్మచెప్పినమాట అంతగా వినడు
 నాన్నచెప్పినమాట ఎప్పుడూ వినడు.
 ఆమాట ఈమాట అమ్మకోచెప్పి
 అటుచూచి ఇటుచూచి అప్పచ్చితెచ్చి,
 బామ్మదగ్గరచేరి పలుమాటలాడి
 కాయిన పండైన కాటేసితెచ్చి,
 చిడకలో కంటామ చీర్చితెచ్చాడి.

చదువనూ వ్రాయనూ చాచకాడమ్మ,
 చదిలోకిపామ్మని బ్రతిమాలితేను
 రోజురోజులాను రోజుతుంటాడు.
 పాపాయిపాడరు పంతమ్మపట్టి
 పూటపూటకుకూడ కొటాలుకొట్టి
 మంచిచిట్టలుకట్టి మాఫ్లయంటాడు,
 మట్టిలోనోట మహిమలగువట్టు
 తెండికి మొండమ్మ, మొండమ్మపనిసి,
 నల్లనల్లనివాడు నగుమోమువాడు
 నల్లవాడంటేను గొల్లుమంటాడు.
 మధురాతి మధురాలు మాటలాపాట
 రాంబావి మావంట రాగించుచుండు.

సికామహదేవి శ్రీలలోవెలుగు
 చిన్నారి మాసిత చిట్టిమాసిత
 కనకంపువొమ్మ మా కళ్లలోవెలుగు
 శిరిమ్మనమ్మితే శిరికెల్లవెలుగు
 సీతమ్మ యేడిపై చిమ్మచికట్టు.

కాకరాజు రామమోహనకర్క, చిట్టరపురి

న ల్లి పు ట్టు క

అనగా అనగా ఒకటిగో ఒక
 బ్రాహ్మణుడు. పాపం అతను చాలా పేద
 నాడు. అందుకని యాదవవారా లెత్తు
 కొనియిట్లు గుంపుకొనేవాడు. చంద్రుడి
 పెళ్లికి వరగిళ్ల వాన అన్నట్లుగా అతనికి
 ముగ్గురు కూతుర్లు పుట్టారు. పెద్దవాని
 పేరు పేరమ్మ. తెండోవాని పేరు
 అంకమ్మ. మూడోవాని పేరు ముక్కా
 లమ్మ. ఈ ముగ్గురిని ఆ ముగ్గురు
 బ్రాహ్మణుల వ్యవస్థ పెంది పెద్దవాళ్లను
 చేశాడు. ముగ్గురూ చాలా అందంగా
 ఉండేవాళ్ళు. అందుల్లో వాళ్ల ముగ్గురికి
 మంచి నులంబాలు వచ్చాయి. ముగ్గురి
 బ్రాహ్మణుల పెద్దమ్మాయిని ఒక కరణా
 నికి, తెండో అమ్మాయిని ఒక అగ్ర
 హారికుడికి, మూడో అమ్మాయిని
 ఒక ఉపేంద్రుని యిచ్చి చెరవవల్పు
 కొన్నాడు.

బంగారులాటి కాపురాలు ఏర్పడ్డ
 ఆ ముగ్గురి పిల్లలకి సుఖం లేక
 పోయింది. ఒకసారి క్రాంతి కుట్రవారం
 వచ్చింది. పేరమ్మయిట్లో అన్నీ
 వసుదా అయిపోయాయి. పేరమ్మ అత్త
 మురరిచే ఆయనా జనాడు చీకటితో
 లేచి అన్ని వసులు చేసింది. కోరటికి
 తానే తండ్రిపోసి, పెండ్రెకలు అర్పి
 చిక్కుకీసి, దుప్పి చాపేసింది. వంట
 కూడా చేసి కొడుకూ కోరటికి వచ్చిం
 చింది. ఇంకా ఎన్ని వసులున్నాయో
 అన్నీ అత్తచేసింది. ఆ వసులతో
 ప్రొద్దునూకింది. అత్త పేరమ్మ దగ్గ
 రకువెళ్ళి "అమ్మాయి, అమ్మాయి
 కాత్త చేపుడివచ్చను చేసుకొస్తాను.
 తిగ్గిక పెట్టమ్మ." అని చెప్పిపోయింది.
 ఈమాటతో పేరమ్మకు ఒప్పు
 బగ్గున మంచింది. "అన్నింటికీ నేనే

అంకమ్మ పేంమ్మను బిడారుమ్మ
అక్కా అక్కా, అలా అంటు
న్నావు నా చెర పవరి చెప్పుకోను!
నీకు అత్తమ్మన తగలబడేంది.
నాకు అలాకాదే. కట్టికొన్న
మొగుడే నాపాలి! యమునియూరు.
పన్నగార మొన నే ఒక బంగారపు
గొయసులెచ్చి మెల్లోపేళాను. అది
ఎంత బుచ్చు డువమెకొన్నావు
అక్కయ్యా! ఏదో కుతోడిస్తా
దని అంత బుచ్చు చేసుకొని

చేయారి! పోయేముంద తల్లిక పెట్టి
పోగూడదూ. ఈ పెట్టి చాకిరి ఎవరు
చేస్తారు! మా అమ్మలయిలే యలా
చేపేదా. ఈ కాపురం బుగ్గిగాను.”
అని పేటలు పేటకున మెటిరెలువిరిచి
పోసి పట్టించి బయలుదేరింది.

దారిలోనే అంకమ్మగారిడియకూడా.
పోయా పోయా పేంమ్మ చెల్లెరియిండికి
వెళ్లింది. చెల్లులు అంకమ్మకు చిన
కష్టంన్న చెప్పుకొని ఏర్పింది. వచ్చావు!” అన్నది.

మోళాను. ఎవర కనాయకుండే! అలా
డియనున్నాడు తాని అనిచోయిందే
అని కాస్త విచిత్రం వట్టకొని
వివరిన పాపాన పోలేను. రామరామ
ఏ జన్మనక్షత్రంలో పుట్టాలో చాల
అనేది ఏ కోలాస లేదుగదా. ఇలాంటి
మొగుడితో రామం చేసే మోళాగీ. ఇక
లాభులేదు అమ్మద్గింటి పెన్నదామా
అనుకొంటున్నాను. ఇంకలో నువ్వు
వచ్చావు!” అన్నది.

అంతలోనే అంకమ్మగారిడియకూడా. చందమామ అంతలోనే అంతలోనే

అంతా అంతా అంతా అంతా అంతా

ఇక గడియకూడా ఉండగూడ
 కనుకొని ముగ్గురు అక్కచెల్లెండు
 కలిపి బయలుదేరినానాలోనే ముక్కా
 లమ్మ ఊరుకూడా ఉంది. వేరమ్మా
 అంకమ్మా యిద్దరూ చెల్లెలి యింటి
 చెల్లెలు. శీరా లోపలికి వెళ్లి చూస్తే
 తలకు వానెవగట్టుకొని ముక్కాలమ్మ
 ఏడుస్తూవుంది. అక్కచెల్లెడూ చెల్లెలి
 గలిపి ఏడ్చి ఏడుచు కరిణి అనినాడు.
 వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడుస్తూనే ముక్కాలమ్మ
 "ఏమిటావుంటే దిద్దు ముగ్గురూవుంటే.
 నిన్నరాత్రి పన్నెళ్ళో ఆయన నేను
 తోటలో పెళ్లము. నేను ఆయన
 తొడమీద తలపెట్టుకొని ఏడుకొన్నాను.
 గారికి పాపవారం పుట్టుకు నాలగు
 రాళ్ళు రువ్విసప్టుగా వచ్చి నామీద
 వడ్డాయి. ఆయన చూసే చూసేననిగా
 ఊరుకున్నాడురాని" అన్నట్లుగా ముగ్గుర
 వడ్డామే చెప్పి తగిలించా" అనికూడా
 అడిగిన పాపాన పోలేము. ఇలాంటి
 ముగ్గురూ రావడంలేదేకన్నా గుండ్లలో
 తలపెట్టుకుంటే అంతా అంతా అంతా అంతా అంతా

మీరేమందింది. ఇక్కడ అక్క ఊరిం
 కూడా ఉండగూడదు. అక్కగారింటికి
 వెళ్ళుదామని అనుకొంటూ వున్నాను.
 ఇంతలో మీరు వచ్చారు" అన్నది.
 ఇక ఉండగూడదంటే ఉండగూడ
 కనుకొని ముగ్గురు అక్కచెల్లెండు
 బయలుదేరి పుట్టింటికి వెళ్ళి అమ్మకు
 తమ కష్టాలు చెప్పకుని బాధకున
 ఏడ్చారు. అప్పుడు వాళ్ళమ్మ యిలా
 అంది: "నా అల్లుళ్ళ రాత్రిలో రాస్తన్న
 నము. మీ నాన్నమ్మనాను చూడలో
 తలపెట్టుకుంటే అంతా అంతా అంతా అంతా అంతా

కందో యక వృద్ధిదోమ తెరగదోమ.
మొన్నగాక మొన్న యాయవారాని
వెళ్ళి గిద్దెంటే గిద్దెమ దియ్యం
తెచ్చాడు. అనుకో ఇన్ని వప్పుపోసి
కొద్దెలు కాపడ్డామని పొయ్యదగ్గర
బాపున్నాను. ఆయన స్నానానికి
వెళ్ళాడు. నేను చూడే కొద్దెలు కాలాను.
ఉప్పు చారించా లేదా అని చూడే ఉప్పుటికి
ఒకటి అయిపోయింది. కారించోలేదో
అని చూడే ఉప్పుటికి రెండోది అయిపో
యింది. ఆయన వద్దించాక చేతులు

మంజునాథుడు

మంచేమకొని ఏలా కూర్చునే
అనున వచ్చేటప్పటికి చూచోదకూడా
అయిపోయింది. మీనాయన మట్టుకు
మీనాయన స్వల్పస్వగి చి చూచాడేకాని
“అయ్యో అన్నీ రొద్దెరు అన్నావు
రామూలు కపిభద్రాస్థి : ప్పించా
పండు వచ్చేదా అన్న పోదాననూడా
జ్ఞాతము.”

శ్రీ కృష్ణుని సమీపమున నున్న
 బోధకులు మొదలెల్లారు. ఈ పుస్తకము
 మహాబలిమణి విక్రమరేణి కోమలమ్మ
 "ఇన్ని భోగవిస్తేనే ఇలా పడుతు
 లేదు. మీరు సుఖపడు. ఇంకో
 స్తోత్ర మివ్వండి" అని అంటున్నాడు.
 నా పుస్తకంలోనే అలా అంటాడు. మీరు
 నన్ను పూజించండి" అని పేర్కొంటాడు.

అ కావచ్చునే మనకు వచ్చుట
వచ్చును. వాటి హర్షాన్నితో తల్లి
హర్షాన్ని కావచ్చునట్లు మన నెత్తుడు
పీర్చి వాటికి మర్పిస్తేమి. ఇంకా
దురీ దానిమానే వుంటాయి.

గత సంచిక తరువాత

మంటలక్కకి పిల్లవాడి మీద బారి వేసింది. యిప్పుడా పిల్లవాడు తన యజమాని అయిన సూరయ్యనని అవతకు తెలియదు. "పాపం, పనివాడు కడుపుబిబ్బ పంకపెట్టి బడి ఎగతాడితే తండ్రి వాడికి ఫలహారంలేకుండా చెయ్యాలా? వాడి కేదైనా ఒకముక్క పెడచావున్నా పెచ్చా యన పెళ్ళిమాతూరల్లే పైకివెళ్లి నూచు న్నాడు. బయటటిపాడు" అనునప్పుడు.

ఇంతలో మంటలక్కకు ఇంటి దియ్యం మూ, యితర సామానులూ కావాలనేది జ్ఞాపకం వచ్చింది. అందుచేత అవత పైకి వెళ్లి తన యజమానితో, "పొద్దుననగా దియ్యంలేవాలని చెప్పాను. ఇంకా పీసుకు రాలేదు, దియ్యంకోపాటు మిగిలిన వస్తువు లన్నీ తెచ్చి పడెయ్యండి. ఇవాళో రేపా తేవలిసివే," అన్నది.

ఈమాట వినగానే సూరయ్యరూపంలో వున్న సత్యం "హి, హి, హి," అని నవ్వాడు. తరవాత నవ్వు ఆపుకుని, "ఓ, పట్టుగా తెస్తాను," అన్నాడు. ఎంటో గంభీరంగా ఉండే సూరయ్య ఇట్లా నవ్వుతూ, పని

పిల్లవాడల్లే మాట్లాడడమూ మంటలక్కకు వింతగా తోచింది. కాని దాన్ని గురించి అవత ఆలోచించలేదు. సత్యం కుప్పిలో నుంచి లేచి తన బేబులో వున్న కాళవ చెవులతో పీసువా తెచ్చి అందులోవున్న నోట్లన్నీ చాలాసేపు ఎంచుకుని. చాలా నోట్లు బేబులో పెట్టుకుని బయటికి బయటే రేరాడు.

తన యజమాని గతపవాటగానే మంటలక్క "సత్యం, సత్యం!" అని పిలిచింది. కాని ఎక్కడా సత్యం అరగిపోలేదు. తండ్రి ఇంటోలేని సమయాల్లో సత్యం ఎక్కడున్నా చుట్టుపక్క ఇళ్లకుకూడా సందడిగా వుండేది. అటువంటిది ఇల్లంతా సెళ్ళవచ్చగా వుంది.

"సత్యం, సత్యం," అంటూ మంటలక్క యిల్లంతా వెతికింది. చివరకు సత్యం చాక్ల నాన్నగారి అఫీసుగదిలో బిగ్గముందర పెద్ద కుప్పిలో కూర్చుని ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు.

"ఎన్ని పిలిచినా వరకవేం?" అన్నది మంటలక్క.

చందమామ

మొదటి అధ్యాయము. ○ రెండవ అధ్యాయము.

సూర్యుడు అరికివడి, కలవత్తెమూడు, మొదల విస్తరించి "నన్నెట్లా పనులున్నాయి వే? ఊయి నీవని చూడవే." అన్నాడు.

"నే చెబుతున్నా, ఇది నీ మువ్వకి రాలేదు. రానురాను నీకు ఈడుమింపిన మాటలూ, మోటా నున్నాయి." అంటూ పంటలక్కలోపలికి వెళ్లి, ఒక పప్పులో గాలిలా అవేదలా తెచ్చి చూపిస్తామి అని చెప్పింది.

వాటిని చూడగానే సూర్యుడు మొవట కడుపువేసింది కానీ కడుపులో చూపించుకుపోతున్నట్టి అరికివడి అన్నరావుల మని వాటిని పరిహారం చేసేశాడు. సూర్యుడు నీరసమంతా చూసింది, కడుపులో తెప్ప రాకపోగా వెంటే ఎంతో ఉత్సాహం వచ్చింది.

రసలోకలోన ముచ్చటపడింది ఈ కిలువరసా సూర్యుడు విచారమీకలు గురూ వచ్చింది. కాని ఇప్పుడు ఇంచుగడ్డి కొన్ని మేల్లెగురగా కనిపించేసినగానూ, ఎన్నాళ్లమందో బాధిస్తున్న అరికి బాధ విరగడము చూసింది. కొంతకాలంపాటు

హాయిగా యిష్టంవచ్చినదల్లా తినవచ్చు, కర్రల రేడికల వంట నీరస చిక్కుగా పగలవచ్చు, గురుమివెచ్చవచ్చు. కొంత కాలంపాటు పప్పుపూర చిక్కులుగానూ వెచిలిండుకుని తెరగవచ్చు. ఈ విషయా లన్నీ చూడుకుని సూర్యుడు కొంతకాలం నంతేమించాడు.

సూర్యునిచూడగా తన స్వయానం మూర టుంటిని విచారం తీసేసింది. వాడు పగాగా తేట్టకనీయ వేయిలో పిట్టకుని లాగా చెప్పాల అనిపించి వెళ్ళాడు. బాపు కాని ముచ్చట్యంతో విచిత్రమైన చింతనూ ఉండేదు. ముచ్చటక్క చెప్పిన అన్నం లన్నీ చాలిచాడి తెల్లర ఎత్తించు కున్నాడు. అప్పుడు పప్పులంతా పప్పు ముచ్చటగా చిక్కపడ్డ దానిలో నన్ను కాని గాలిని ఒక పరలా గతావమ్మ కొనుక్కున్నాడు.

వాటిలో అరికిమింది పెద్దవాళ్ళు కని పించి, "నమన్నారం. పంటలుగానూ," అంటూ చెప్పాడు. తనకీ నమన్నారం

పెడురున్నారని నత్యం మొదట గ్రహించ
లేదు. కాని అపదము తెలుసుకున్నాక
చాలా సంతోషించాడు. వాళ్లందరి
మోవపుచ్చ గరిగినందుకు నత్యానికి నవ్వు
కూడా వచ్చింది. నత్యాన్ని పరికరించిన
వాళ్లలో కొందరు వాటికి తెలిసినవాళ్లే కాని
కొందరు బొత్తిగా కొత్తవాళ్ళు. వాళ్ళు
తమ సరియైన మార్గాదిద్దారమో నని
నత్యం చాలా ప్రశ్నించాడు. కాని అప్పుడు
ఏమిటా అప్పుడును అటువంటివిమి జరగ
కుండానే వెళ్లిపోయింది.

నత్యం ఇంకా తిరిగివచ్చింది. ఏకటి
వదిలి. ఏటాలు ఎక్కువ. వాళ్ల ఇంటి
ముందు చీకట్లో నెలకొని ఒక వృక్షము
గట్టిగా తలచివున్నది. నత్యం ఒక్క
బక్కచూసి పొంగిపోయాడు. ఆ యారవేసే
నాడు రంగడు. తనుకూడా బవాబుగా
యారవేయడానికి ప్రయత్నించాడు. కాని
ఏంత ప్రయత్నించినా యార రాలేదు.

నత్యానికి భలే కోపంవచ్చింది. కాని చేసేది
లేక, "బరే, రంగమా." అని కేక పెట్టాడు.
రంగడు తన చిస్టుగానే చూశాడు.
గాని తనకేరీ చూపలేదు. వాడికా మరక
చీకట్లో లావుపాటి కరీరమూ, ఒత్తతలా,
నెరసినమీసాలూ, కళ్ళుటోమూ అవు
పించింది.

"అట్లా చూస్తూవేంరా, రంగమా? నేనే"
అన్నాడు నత్యం వగ్గిరికిపడ్డా.

ఆ వళ్ళే పెద్దమనిషి నత్యం తండ్రి అని
తెలియగానే రంగడి పై ప్రావాయు మైన
టోయాయి. అంతో స్నేహం చెప్ప్యవద్దని
నత్యాన్ని విల్లే కొత్త ఈ నునే గొట్టివున్నాడు
కూడానూ. ఆ కారణమువలన ఎప్పుడన్నా
నత్యాన్ని పరిరచించినప్పటి రంగడు ఇంట్లోకి
రాక వలసివస్తుంది ఒకరకంగా యార
వేస్తాడు. ఆ యార పని నత్యం రంగట్టి
నైంది. అయితే పక్షాదీనమూ ఉంటాడు. ఇప్పుడా
రహస్యంకూడా మారయ్యగారికి తెలిసి

పోయిందనుకున్నాడు. రంగడు చీకట్లోపడి
 దవుడుతీశాడు.

"ఎందుకూ, పారిపోతావ్? నేనెలా
 వెధవా?" అంటూ సత్యం కేకపెట్టసాగాడు,
 కాని రంగడు వెనెమించుకోకుండా పారి
 పోయినాడు.

"ఏం. పండులుగాదా? అట్టొయి
 కోసమా కేకవేస్తున్నారు?" అని ఎవరో
 పరిశరించారు. సత్యం యిక వీధిలో
 అగత గడగలా యింటో తొరలుడ్తాడు.

ఆ రాత్రి సత్యం తన తండ్రిపక్కలో
 పడుకున్నాడు.

"ఈ జీవితం చాలా బాగుంది. కావలసి
 నంత డబ్బు. అందరూ గౌరవించివాళ్ళి.
 ఎవరగనివాళ్ళి పరిశరించి వస్తున్న మాత్రం
 చెక్కు. అదిన్నీ, తన పాతస్నేహితులు
 తన్నుచూసి భయపడి పోతున్నాడు.

"అయినా ఈ జీవితమే బాగుంది. పిల్ల
 వాడుగా ఉండటంకన్న పాపంలేదు. ఈ
 ప్రపంచం పెద్దవాళ్ళోపడుతున్నాడు సత్యం.

రాజాధీనం - వైవాధీనం

బుగ్గ గాఢంగా బద్దమై ప్రాప్తమయ్యెను. బద్దమై నిలచెను. అందుచేత రాజు గారి దగ్గరికివచ్చి యాదించి పోయెను.

అందులో నొకడు, "తమస్వరూపులు! తమరాజ్యం వట్టగా అంటారు. తమకు శంభాగ్నే మోదవలసి వదిలకుంక పెట్టాలి. అంకా రాజాధీనం!" అనేవాడు.

రెండవడు, "తమమీద భగవంతుని కలాపం ఉంటుంది. తమచేత భగవంతుడు మోదవట్టకుంక పెట్టించాలి. అంకా వైవాధీనం!" అనేవాడు.

రాజు గారు బద్దమై నిలచి అచ్చేవాడే కాని అయ్యలకు మోదవలసి జాహ్నవిమీద అభిమానం వాస్తవంగా ఉంటుంది అయిన ముద్రిత అన్నాడుగదా, "నేను రాజాను, నా ముఖకు వందనగా నేను చేయాలి గాని మళ్ళీ భగవంతుడేమిటి? అనినా, వైవాధీనం ఎంతవరకు చూశాం. ఒక గుమ్మడికాను రెప్పించి దాని రెండు తియించి లోపల వట్టించి అందులో కాదు పెప్పించాడు. దీన్ని ఎవరికన్నా

వీరాలూ, వైవాధీనాలూ, మరకకాలూ, మోదకాలూ మోదించి మట్ల తరియ రాకుండా రెండు అంటున్నా. వాని రెండు ఉన్నాయే మోదవట్టవచ్చే ప్రాప్తిడికావాలి ప్రాప్తిడికది అట్టాతుందే చూడాలి!" అన్నారు.

రాజుగారు అప్పటికి గుమ్మడికాను తమకు మోదవట్టే నీతి రెప్పించక వుంటే "రాజాధీనం" అనే ప్రాప్తిని వచ్చి, "అయ్యల స్వరూపులు. తమరాజ్యం వట్టగా అంటారు. తమకుగతవాదలో మోదవట్టకది ఏదే అంక పెప్పించాలి. అంకా రాజాధీనం!" అన్నాడు. ప్రాప్తిడికి ముద్రిత గుమ్మడికాను అప్పటికి పెప్పించాడు.

"చూశావా? ఇప్పుడే మంటావా?" అన్నారు రాజు గర్వంగా.

గుమ్మడికాను వట్టకునిపోతూ ప్రాప్తిడు, "అయ్యలీ! రాజుగారు ఇన్ని తమలో రెప్పించక ఈ విన్నూమోదన గుమ్మడి రెప్పించాడు. దీన్ని ఎవరికన్నా

వీరిన ఆపవలరావా, విశాఖాపట్నం
పాంసర్తి బానుమతి, బాపట్ల

యిచ్చి నీవును పట్టుకుంటావని చెప్పి
 బయటకు వెళ్ళిపోయింది అనుకున్నారు.

దానిని చూసి పట్టుకుంటావని అనుకుంది
 కాదు అన్నది తెలుసు. కావలసిన విషయం
 పట్టుకుని వెళ్ళిపోతావని చెప్పింది
 బ్రాహ్మణుడు.

అప్పుడు అతనిని చూసి అన్నాడు
 అదానిని చూసి అన్నాడు అనుకుంది
 కాదు అన్నది తెలుసు. కావలసిన విషయం
 పట్టుకుని వెళ్ళిపోతావని చెప్పింది
 బ్రాహ్మణుడు.

పట్టుకుని వెళ్ళిపోతావని చెప్పింది
 బ్రాహ్మణుడు అనుకుంది.

అప్పుడు అన్నాడు అనుకుంది కాదు అన్నది
 పట్టుకుని వెళ్ళిపోతావని చెప్పింది బ్రాహ్మణుడు.

దానిని చూసి అన్నాడు!

"ఇదే గదా అన్నాడు అనుకున్నారు బ్రాహ్మణుడు.

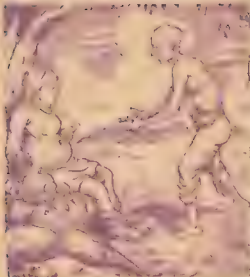
అప్పుడు అన్నాడు అనుకుంది అనుకుంది
 బ్రాహ్మణుడు అన్నాడు అనుకుంది అనుకుంది
 విన్నాడు. 'అప్పుడు అన్నాడు అనుకుంది
 ముందుగా అన్నాడు అనుకుంది' అని
 బ్రాహ్మణుడు అన్నాడు అనుకుంది.

"అప్పుడు అన్నాడు అనుకుంది
 అన్నాడు అనుకుంది.

"అ, అన్నాడు అనుకుంది. అంత
 అన్నాడు అనుకుంది.

"అంత మీరే అన్నాడు? అంత
 అన్నాడు అనుకుంది.

"అంత మీరే అన్నాడు, అనుకుంది!

కాదు మీరు 'మెరుగు'నా? అని అడిగాడు.

"అవును" అని చెప్పింది. మహారాజా దాని కోరిక మేరకే మహారాజా దానినెంతా రక్షించాడు. అప్పుడే మహారాజా అలా ప్రసాదించాడు. తనకు తన అంత గౌరవిత నా దానినెంతా రక్షించాడు. అప్పుడు రెండో బ్రాహ్మడు.

అప్పుడు మహారాజా కోరిక మేరకే బ్రాహ్మడిని. కాని మహారాజా గిరి రెండో బ్రాహ్మడిని. అప్పుడు మహారాజా కోరిక మేరకే మహారాజా దానినెంతా రక్షించాడు. అప్పుడు మహారాజా కోరిక మేరకే మహారాజా దానినెంతా రక్షించాడు. అప్పుడు మహారాజా కోరిక మేరకే మహారాజా దానినెంతా రక్షించాడు.

అప్పుడు మహారాజా కోరిక మేరకే మహారాజా దానినెంతా రక్షించాడు.

అల్లుడికి బిందు

అనగా అనగా ఒక పూర్ణ
గమ్యాః పిన్నమ్మ అనే పేరులా మె
వుంది. అమెత్త చనిపోయేప్పుడు
యిచ్చిన పెండ్లికాల చూపు అని
ఒక్కొక్క రొక్కరైతూతు పెళ్లికి
అత్తవారింటికి వుంటుంది. అనికట్లా
మిగిలించి ఒకటిన్న చిల్లబుట్ట పెండు
టిల్లు అంటే. తనూనికీతూ గురవాల
కట్టగా వుండినట్లు ఒకటిబాటకు
వుంటే అలాగే వాడు పిన్నమ్మ అని
అనిన గురవూకాస్తోంది. కాని అని
నోరుకే అంతా యివదేనాడు యివద
పోడుగు. కీసావని వంతుగ పెండు
రోజులందునగా అల్లుడు అత్తగారింట్లకు
వచ్చాడు. పిన్నమ్మ వేళ్ళంటి అల్లుడు
కూడా వచ్చాడు. అల్లుడొస్తే అమ్మాయి
లికిపెట్టలేని పిన్నమ్మ అల్లుణ్ణి చిచ్చుని
ఎలా వ్రాస్తుంది. దిగులుగా అందిరి
అల్లుణ్ణి చూస్తూ కూర్చుంది పిన్నమ్మ.
కూతురు బాదువ్రాపింది. అందులో తన
తర్త పూర్ణలేనీ, పైపూర్ణకు వెళ్ళింది.
కీసావని రావడానికి వీలుండదు అని

అనగా అనగా అనగా అనగా అనగా
వ్రాపింది. పిన్నమ్మకు కొంతవరకు
మనసు చురుకువోంది ఎవరో అనిగితే,
'అల్లుడు చూడువ పట్టు వెళ్ళాడు.
పెళ్లిమొక్కొస్తాడు' అని రోసింది.

అనగా కీసావని వంతుగ. పిన్నమ్మ
అందిరూ కీసావని మిగిలించుచెస్తూ
రోజుగా ఎవరి మిగిలించ వాళ్ళిచ్చారు
అన్నియల్లలో. పామ పిన్నమ్మ
పిన్నమ్మ అని చెప్పిన తేలుపెట్టకుని
చయలమండలో కూర్చుంది. అమ్మాయి
వంటానికీ మారవలేవు. అనిగితే
వాళ్ళమొదటి కూడా పిన్నమ్మ. ఏదో ఒకటి
చప్పుత్రేయి. కొంతమంది అనిగోని
అనిగోని. కూర్చుని. పిన్నమ్మ అని
మీ అనిగోని. నోట మొదలారేడు.
ఎల్లాగో రాళ్ళకు పిన్నమ్మ "పూర్ణలేనని
అమ్మాయి నువ్వంటే" అన్నది. చిల్లకు
మొదల రుచిపిన్నమ్మ. "పూర్ణమ్. పై
పూర్ణకు వనిగా వెళ్ళాడు. నేను చేపు ఈ
పూర్ణ పుమాడుకు పెంకాను యింటికి"
అన్నది. పిన్నమ్మకు పుమాడుపోలేడు.
అమ్మాయి పొయిమిలపిల్లి లేచేనాడునలా
కనువించలా. వందగమొక చిమ్మం
అప్పు ఎవరిస్తారు. ఎవర్చుకగరం
యింతకు ముందిచ్చినవారికి రిచ్చేగా.
ఎల్లాగోలాగు అమ్మాయి నేనా ముందు

మీరమాత్రం వాళ్లమీద చెయ్యలేదుకో
 కంటి. వాళ్లనంగని నేనేచూస్తాను." అని విగ్రహం వెనకనుంచి చెప్పింది. కాకాచేపే వదిలింది అందచూసేంతో పించాడు. ఎవరిచాకినవారు ఇళ్లకు వెళ్లారు.

అందరూ పెళ్లిపోయినదాకాకుంటే ఈ పిల్లలకూడా పెళ్లదొతుంటామని కాకాచేపి చెలాకర్నీ చెలాక చెల్లా పట్టుకుని పిలిచేసి "వాళ్ళ గడ్డగ్గామలై పోయినారు. మీ అల్లరి మానరాదా, మానరా?" అని అడిగిందట.

ఆ అడిసి పిల్లలకి కాకాచేపి ఒక చెల్లా, ఇంకా "నీమొహంమీద దిట్టిపిండ్లై ఉండో! నీమొహం చెప్పి దానిని ఎన్నుకున్నా పిల్లపోయినా పాపాన పోయినదా! నీనోడుమీద ఎంత పాపకంపు కొరికింది! అన్న మైన వచ్చిమాంసమూరిలే ఏమని తుంటి" అన్నాడు ఆద్యాయం.

"చోపే కాగుదోరా! నీ మెళ్ల వలెదండచూచు! మోపిందో చెప్ప వచ్చావుగాని!" అన్నది ఆమ్మాయి.

పిల్ల అభయత్యంమీద కాకాచేపే నిర్భాంతపోయింది. అప్పుడందో పిల్లలు మనుషులుగా ఉండగగని నిశ్చయించుకుని, ఇంకచెల్లా గంధం తీసి వాళ్లకంటి మోపింది. అప్పుడ ముత్తకమా వచ్చి, చెలాకచేల్లాచే చెలాకర్నీ ఎగువేసింది. అడిసిం వాళ్లెద్దని కామలైపోయింది. అలాటి నుండి వాళ్లవంతుల పిల్ల చెల్లాపిల్లలూ ముట్టలు తిడుకుంటున్నట్లు.

ఈ కథ వింటే అయిఉండవచ్చు. అందుకనే మనం చెప్పినమాట విన్నవి వాళ్ళి. "కాకాచేపి! అంటారు. ఇంకా చెల్లా చెల్లాకా తిరిగేవాళ్ళి "కాకి తిరిగేనట్టు తిరుగుతున్నా." అంటారు.

కాకవచ్చాళ్ళా, కాకిదాదా ముట్టలు కాకిమంటిలో తిన్నుకుంటు.

[అయిపోయింది]

చిక్కు మాట

(టాప్: మొదటి పాదం, నానాపాదం.)

అదొకటి, అమ్మాయిలా!

నేను నిను అక్షరాల దేవుణ్ణి.
నేను నిను అక్షరాల దేవుణ్ణి.
నేను నిను అక్షరాల దేవుణ్ణి.
నేను నిను అక్షరాల దేవుణ్ణి.
నేను నిను అక్షరాల దేవుణ్ణి.
నేను నిను అక్షరాల దేవుణ్ణి.
నేను నిను అక్షరాల దేవుణ్ణి.
నేను నిను అక్షరాల దేవుణ్ణి.

నే నెవరో కనుక్కొండి?

(అమ్మాయి 50 వ శతాబ్ది అనునవ చూడండి)

మొదటి పాదం

వ్యాసరచన పోటీ

★

వ్యాసరచన పోటీ
మూడవ బహుమతి పొందిన "మా బాకీ"
అనేకథ ఈ సంచికలో వేశాం. దీనిలో
పూర్తి అయినై.

వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి.

పోటీవ్యాసాలు పంపిటప్పుడు ఈ
ప్రతినిధిని ముప్పాది పంపించు
కో. వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి
వచ్చే నెల వ్యాసరచన పోటీకి.

—నంచాలకుడు—

అద్వయియా,
అమ్యయియా!

చూకాకా ఈచదరం.
ఇందులో అను మేర
మెయ్యటానికి బయలు
దేరి, అలా ఆ బయలు
అబయలు తిరుగునూ
యింటినించి బాబా
దూరం వచ్చేసింది. అది
తీరిగి యింటికి పోదా
మంటే పాపం కానీ
కానీ తెలియలేదు. కావ్వి
తాగ్రత్తగా నరికియిన
దోవన వచ్చి యింటికి
చేప్పింది చూం.

నీ త దొమ్మలు

49 వేదవోని చివ్వుమాటకు బాబా: 'తాపెలుగు'

మొదటి అడుక్కనే కుక్క
పిల్లని పెంచుకున్నాం.
చాలా అందమైన చొప్పు
దానికి. నల్లని చుప్పలు,
అది నా పక్కలోనే పడు
కునేది. నాకూ తమ్ముడికీ
దానికోసం పొట్టాట వెచ్చిం
ది. నావెంట తిరుగుతేందని
దాన్ని కొట్టాడు. జాకీ
తమ్ముణ్ణి చూడగానే జోక
మూడిది మంచంకింద
దూరేది. తనకి యింకో
కుక్కపిల్ల కావాలని ఏడ్చా
డు. కానీ నావెంట నల్లని
బొందె వెనుంది? నాలుగు
రోజుల తర్వాత మా చాలా
కనిపించటం మానేసింది.
యింత వెతికినా కనవట్టేదు.
నేను అన్నం తినటంలేదు.
ఒకటే ఏడ్చాను. కాని

తమ్ముడు సంతోషంగానే
ఉన్నాడు. పైగా 'బోలెడు
కుక్కపిల్లలు వెస్తాయి. ఎం
దుకు ఏడుస్తావు?' అన్నా
డు. 'చూశారా వాడి వేదాం
తం? నీకు ఏమి వచ్చిందా?'
అని మురిసింది అమ్మ.

కుక్కపిల్లని మరిచి
పోయాము. రోజూ మా
తమ్ముడు మాత్రం చెంబుతో
నిళ్ళు తీసుకువెళ్ళి దొడ్డి
మూల పొస్తున్నాడు. 'ఎన్నా
ళకి మొలవడంరా ఆ
మొక్క?' అంటుంది అమ్మ.
'అమ్మో నాన్నా నీ
తమ్ముడు అడుగుతున్నాడు
'నావ్వా, కనగ గింజలు
ఎన్నాళ్ళకి మొలుస్తాయి?'
అని. "వారంరోజులకి"

అన్నాడు నాన్న. "చెక్కుడు
గింజలో! గుమ్మడిగింజ
లో!" అని అడిగి, "ఏది
కలో?" అన్నాడు. "చచ్చి
కలు మొలవడం ఏమిటో
వెధవా!" అన్నాడు నాన్న.
తమ్ముడు కొంచెం యోచించి
చాలా దిగులుగా "కుక్క
పిల్లలా మొలవ్వా?" అన్నా
డు. నాన్న నవ్వారు.

"మరి కుక్కపిల్లని దొడ్డ
పాతేనీ రోజూ నీళ్ళుపాస్తో
వుంటే, కుక్కపిల్ల చెట్టు
మొలవడా, ఏమిటి!"
అన్నాడు రోషంతో. చప్పన
నాకోకటి తట్టింది. పరిగెత్తి
తెల్లి మా తమ్ముడు నీళ్ళు
పాసేసేటట్టు దొడ్డిమూల గరి
టతో తవ్వాడు. కుక్కపిల్ల
చచ్చి కలు వానరవస్తోంది.

సంక్రాంతికి

చందమామ

ప్రత్యేక కథలసంచిక.

సాలూచూచా

6-0-0

పచ్చెజనవరి చందమామ సంచిక సుక్రంతి
ప్రత్యేక సంచికగా వెలువడుతుంది.
మామూలుకు రెట్టింపుపైగా పేజీలుంటాయి.
ముగ్గులుంటాయి. పాటలుంటాయి.
సమస్యలుంటాయి. చాలా చక్కని
కథలుంటాయి. ఎన్నో బొమ్మలుంటాయి.
ఇంత అందమైన సంచిక మళ్ళీ ఎప్పుడు
మీ చేతికవస్తుందే? అందుచేత ఇప్పుడే
మీ సొంత కాపీకోసం చాగర్తపడండి.
అర్హులైతే తరవాత విచారిస్తారు.

వెల

1-4-0

ఆఫీసు :

37, ఆచారప్పన వీధి

మద్రాసు 1

అంధత్వభీతి

ప్రభాత మాసపత్రిక

అంధత్వమును అన్ని అను నివార్యము
సేవకును సుఖముచేయు పద్ధతులను
సాటిలేని పరిధిగా నిర్ణయిస్తుంది.

ప్రభాత మాసపత్రిక ఈ నిర్ణయ
నిలుపుటకు సహానిరి "అంధత్వభీతి"
శ్రమపడెనునందుచే నామక పద్యము.

సంవత్సరము 5-8-0

విడిద్రుతి 0-6-0

అంధత్వభీతి కార్యాలయం

37, ఆచారపున విధి, మద్రాసు 1

వెలువడింది

సంచారి

రాజకీయ మాసపత్రిక.

ప్రపంచ వ్యవహారాలూ, దేశీయ ప్రాంతీయ వ్యవహారాలూ మూలగుట్టుతోసహా తెలుసుకుని దైనిక వార్తలను సరి అయిన దృష్టిలో అవగాహన చేసుకో గలందులకు “సంచారి” ప్రతినెలా చదవండి. తెలుగులో ఇటువంటి పత్రిక మరొకటి లేదు. నేటి ప్రపంచం పోకడలను సంగ్రహంగా విప్పి చెప్పగల పత్రిక “సంచారి”. మొదటి సంచిక ఇప్పుడే వెలువడింది. మీ కాపీకి మా విజ్ఞాపనను అడగండి.

వెల 0-6-0

అఫీసు :

37, ఆచారప్పన్ వీధి, మద్రాసు 1.

మన్నితకు.

అందానికి.

ఇండియా సెరామిక్స్ లిమిటెడ్

నెల్లూరు - కాళహస్తి - మద్రాసు

ఈస్ట్ అండ్ వెస్ట్

ఇస్టారెస్సు కంపెనీ, లిమిటెడ్, బొంబాయి.

[1913 లో స్థాపించబడింది]

ప్రధాన కార్యాలయం :

‘ఈస్ట్ అండ్ వెస్ట్ ఏజెన్సీ’, పోర్టు, బొంబాయి.

33. సంవత్సరాలుగా భారతదేశంలోని అన్ని ప్రాంతాలలోనూ ఉన్న ప్రముఖ వ్యాపార సంస్థ.

అన్నివిధాలా సులభమైన, సాంకేతికతతో కూడిన, విజయవంతమైన వ్యాపార సంస్థ.

1944 లో అన్ని అవసరమైనవి కలిపి పొందబడినాయి. ఉత్తమ వ్యాపార సంస్థ, పరిశుభ్రత కలిగినది, ఉత్తమ వ్యాపార సంస్థ.

శ్రీ జె. యస్. రెడ్డి వివరాలు: శ్రీ వి. ఎ. నాగరెడ్డి
బ్రాంచి కలెక్టర్, రీస్ విజయం.

877. ఎన్. ఎస్. నే. ★ రాయల్ సీమ పరిశుభ్రత.
మద్రాసు. విజయవంతమైన, అద్భుతం.

శ్రీ యస్. మల్లికార్జునరావు, అద్భుతం కలెక్టర్, విజయం.

Chandamama Dec. '47

Photo by — Moorthy Vasam

పులి చేపం!

వాడేరిని

చిత్రములు

పందేమాతరమ్....

సుమంగళి.....

దేవత.....

భక్త పోతున.....

స్వర్ణము.....

బాగీ వేమన.....

ప్రజాదరణ పొందిన ఉత్తమ చిత్రములు